833/09

Den 14. december 2009 blev i sag nr. 75.934:

xxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxx xxx
xxxx xxxxxxxx

mod

If Skadeforsikring
Stamholmen 159
2650 Hvidovre

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Klageren, hvis forældre har familieforsikring i If Skadeforsikring, klager over selskabets afvisning af at yde forsikringsdækning for et anmeldt røveri, hvor han blev frarøvet ur, guldarmlænke og guldring.

Selskabet har afvist at yde forsikringsdækning med henvisning til uoverensstemmelser i klagerens forklaringer, både med hensyn til hændelsesforløb og dokumentation.

Klageren har i anmeldelse til selskabet af 18/3 2008 bl.a. anført:

> "Var på vej hjem. Hvor jeg drejer ind på parkeringspladsen ved G. …, da der kommer 2 mænd med hætter på og sætter en kniv for struben af mig, og forlanger mit guld. Hvorefter jeg udleverer det, men alligevel springer de på mig. Hvor de tramper på min brystkasse mens jeg ligger ned og giver mig knytnæver i ansigtet. Hvorefter næsen brækker. Jeg kommer op og løber og råber Hjælp til min far som kommer ud, hvorefter de stikker af, da de ser min far."

Klageren havde angivet værdien af det frarøvede til 53.248 kr.

Af skadestueepikrise af 3/3 2008 fremgik bl.a.:

> "Ulykkestidspunkt 03.03.2008 kl. 03:00
> …
> I nat været oppe og slås, fået en på næsen, desuden blevet trampet på brystkassen. Har nu smerter ved vejrtrækning over brystbenet.
> …

Næse: Der ses hævelse og misfarvn. sv.t. næseryg, lettere fejlstilling. Udpræget ømh. af næseskelet. Ved inspektion af cavum nasi ses der lettere deviasion af septum, intet septumhæmatom, ingen pågående blødning.
…
Røntgen viser ingen fraktur, konf. med. Vagthavende røntgenlæge."

Ved anmeldelsen til politiet den 4/3 2008 har klageren angivet røveritidspunktet til 2/3 2008 kl. 19:30 - 20:30. I anmeldelsesrapporten har klageren angivet værdien af det frarøvede til 28.000 kr. Om hændelsesforløbet har klageren til politiet anført:

"Afhørte forklarede, at han den omhandlende aften var på vej ud i sin bil, der holdt på parealet ved G. …

Det var hans hensigt at køre en tur. Det er en Nissan S., som står i faderens navn. Det var mørkt, og kun meget ringe belysning på stedet.

Netop som han kom ned til bilen blev han råbt an. Han kunne ikke erindre, hvad der blev råbt, men det var ikke hans navn, der blev nævnt. Han kiggede i retning mod stemmen, og bemærkede to personer, der begge havde hætter på. Han beskrev dem som:

A: mand, ukendt nationalitet, ca. 195 cm høj, bred og tæt af bygning, hvid jakke med pels ved hætten, muligt North Face, intet nærmere.

B: mand, sydlandsk herkomst, ca. 25 år, ca. 180 cm høj, almindelig af bygning, grå jakke med hætte, intet nærmere.

Kan ikke genkendes.

Afhørte kunne ikke beskrive, hvem der tiltalte ham, og A og B kom imod ham. Han kunne ikke umiddelbart genkende dem, men troede, at det var nogle bekendte.

A sprang på afhørte, og fastholdt begge afhørtes arme på afhørtes ryg, og samtidig begyndte B at slå afhørte i ansigtet. B slog med næverne, der var ingen våben på det tidspunkt. Afhørte blev væltet om på jorden og fastholdt. Da han råbte op blev han bedt om at tie stille. Han blev slået gentagne gange mens han lå på jorden. De påførte skader var opstået i forbindelse med faldet og slagene og sparkene. Afhørte blev rejst op af g-mændene, og A rettede en ca. 10 cm lang kniv mod afhørtes mave, og kommanderede afhørte til at tage sit 'guld' af. Derefter førte han kniven op mod afhørtes hals, således den var rettet mod venstre side af afhørtes hals. Afhørte tog sin ring og sit armbånd af, og B tog selv afhørtes ur af.
…
Afhørte blev forespurgt, om han havde gæld eller lignende, der kunne give anledning til overfaldet. Afhørte forklarede, at han ikke skyldte penge. Han mente dog, at det måtte være personer, der var vidende om, at han gik med værdifulde smykker. Han var på anmeldelsestidspunktet smykket med en større guldkæde. Han forklarede, at han ikke havde haft den på ved overfaldet, idet den havde været til reparation på gerningstidspunktet.

Han kunne ikke umiddelbart redegøre for, hvorfor han var blevet overfaldet, uagtet at han har en fremtræden, der vil tilbageholde folk fra at indlede sig i uenigheder med ham. Han henviste til, at det muligt kunne være nogen, der var fast opsat på at få fat i hans smykker.

På min forespørgsel oplyste han, at der ikke var tale om et betalingsspørgsmål af nogen art.

Han blev foreholdt, at hospitalet havde registreret skadestidspunktet som kl. 03:00. Han fastholdt, at gerningstidspunktet var kl. 19:30 - 20:30."

På baggrund af anmeldelsen fandt selskabet anledning til at interviewe klageren om hændelsesforløbet. Interviewet fandt sted den 6/5 2008. Klageren var ved interviewet ledsaget af sin mor. Af rapporten fra interviewet fremgår bl.a.:

"Foreholdt de divergerede forklaringer, forklarede … [klageren], at han var lige kommet hjem, men skulle så ud og hente sin telefon eller lignende. Han var kommet kørende hjem i bil - og det var så, da han gik ud igen, at han blev overfaldet.
Moderen oplyser, at det er hende, som har skrevet skadeanmeldelsen ud fra … [klagerens] forklaring, og at hun altså havde fået opfattelsen af, at han var på vej hjem, da han blev overfaldet. Hun havde ikke opdaget, at han var kommet hjem først.

Efter overfaldet var han gået i seng og var egentlig ikke indstillet på at opsøge skadestuen eller politiet, men forældrene forlangte, at han gik til politiet.
Han var først på skadestuen, så han kunne få en skrivelse med fra dem.

Ang. tidsforskellen på overfaldet og oplysningen til skadestuen forklarede … [klageren], at da de på skadestuen spurgte om tidspunktet, kunne han ikke rigtigt huske det, hvorfor de blev enige om blot at skrive kl. 0300.

Til det hertil fremsendte fotografi med de stjålne smykker og uret på, forklarede moderen indledningsvis, at det ikke er det ur, som er på billedet, som er blevet stjålet. Det er et ur, som hendes mand har hjemme - et meget dyrere ur.

Det ur, som er blevet stjålet fra … [klageren] er et ur i helt 'guld' - jf. den indleverede kassebon.

Spurgt, om der ikke findes yderligere dokumentation for uret, er der en vis usikkerhed om dette.
Forevist det billede, som jeg har taget af et ur svarende til kassebonen m.m., bekræfter … [klageren], at det præcist er det ur han har mistet.

Moderen oplyser, at det er hendes dankort, som uret er købt på.

Spurgt blev det oplyst af moderen, at på pladen på armbåndet er der med ret store bogstaver skrevet: … [Klageren]
På ringen, forklarer … [klageren], at der står … [initialer], som er flettet lidt ind i hinanden. Dette … [initialerne] er ikke indgraveret i ringen, men nærmest lagt oven på den.

Armbåndet og ringen er købt samlet. Moderen mener, at det er købt og simpelthen lavet hos guldsmed D. …
Smykkerne er købt for kontanter så købet kan f.eks. ikke dokumenteres i form af en kontoudskrift fra banken.
Smykkerne kan være købt i slutningen af 2003, men man mener altså, at det er i april 2004, som der er anført i værdiopgørelsen.

> Foreholdt, at fotografiet af smykkerne, er optaget i 4/98 oplyser moderen, at det ikke kan passe. Det fotografiapparat, som de havde da billedet blev taget har de ikke længere. Det var gammel og er smidt ud. Derfor passede datomærkningen ikke. Foreholdt, at en fotohandler til mig har udtalt, at det er fremkaldningsmaskinen, som sætter denne dato på, mener hun, at dette ikke kan passe.
> De havde slet ikke købt den guldhalskæde, som også er på billedet.
>
> Forespurgt, om ikke der kom andre ud end faderen, da … [klageren] råbte op, forklarede moderen, at hendes nabo, en veninde, godt havde hørt det, men troede bare, at det var råben fra en nærliggende fodboldplads, hvorfra der så tit er larm.
>
> Det blev aftalt, at de skulle hjem og lede efter det blå garanticertifikat og indsende det til mig, hvorefter der ville blive taget stilling til erstatningens størrelse.
>
> Yderligere udprintede fotos af … [klageren] med guldsmykkerne på er afleveret til brug for sagen."

Ved skrivelse af 25/6 2008 har selskabet afvist at yde forsikringsdækning, idet det ikke findes sandsynliggjort, at skaden er opstået som anmeldt, idet der er meget divergerende forklaringer om gerningstidspunktet og hændelsesforløbet. Herudover var der heller ikke fremlagt tilstrækkelig dokumentation for det frarøvede - bortset fra uret.

Klageren har indbragt klage modtaget i nævnet den 31/3 2009 med påstand om dækning af de frarøvede effekter og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Føler jeg er blevet beskyldt for snyd selv om man kan se at der forligger læ-erklæring samt dok på alt, hvis man mener at der er bedrag i det kan jeg ikke forstå hvorfor man ikke har meldt mig til politiet for forsikringssvindel?? næ det er nok fordi man gerne vil holde sagen inden for egne rækker for ellers er muligheden jo ved en domstol at tabe jeres sag."

Selskabet har over for nævnet ved skrivelse af 25/6 2009 fastholdt sin afgørelse og har til støtte herfor bl.a. anført:

> "Da der ikke umiddelbart er sammenhæng mellem de tidspunkter og datoer som er anført i rapporten fra skadestuen, og de datoer som forsikringstager anmelder til If og til politiet, samt at det fremsendte foto, som skulle dokumentere de stjålne genstande, er fremkaldt adskillige år **før** det oplyste anskaffelsestidspunkt, blev sagen overdraget til vores undersøgelsesafdeling.
> …
> Efterfølgende er der hos Sonofon den 19. maj 2008 indhentet teleoplysninger for forsikringstagers mobiltelefon. Teleoplysningerne er ikke vedlagt, da de er ret omfattende, men kan naturligvis eftersendes hvis det ønskes.
>
> Konklusionen af vores undersøgelser viser, er der stadig er divergerende forklaringer om gerningstidspunktet, og endog meget divergerende forklaringer om hændelsesforløbet, både før, under og efter det oplyste gerningstidspunkt. De indhentede teleoplysninger dokumente-

rer desuden, at forsikringstagers oplysninger om sin færden i timerne efter det oplyste gerningstidspunkt, ikke er korrekte.

Subsidiært har vi gjort gældende, at de anmeldte genstande - bortset fra uret - ikke er dokumenteret i tilstrækkelig grad.

Det fremsendte foto er forevist en professionel fotograf, og det er blevet bekræftet, at fremkaldelsesdatoen er 4. måned 1998 - altså ca. 6 år før det oplyste anskaffelsestidspunkt. Fotografen er indstillet på at afgive en skriftlig erklæring på sit udsagn, hvis det bliver nødvendigt. Fotoet kan derfor ikke accepteres som dokumentation.
…
På baggrund af uoverensstemmelserne i forsikringstagers forklaringer, både omkring hændelsesforløbet og omkring dokumentationen af de anmeldte genstande, fastholdes vores afgørelse."

Klageren har efterfølgende i skrivelse til nævnet af 7/7 2009 bl.a. anført:

"Jeg blev indkaldt til et møde på forsikringen vedrørende effekterne og oplyste at jeg havde fået guldet ved min komformation/dåb i 2004 (anskaffelse dato for mig) men har nu forstået at forsikringen hænger sig i billede fra tidligere og kan oplyse om at jeg har fået effekterne af min far som har lavet guldet om til mig størrelse og nyt navn i armbånd. Anskaffelsesdato for mig er den dato jeg har fået det og mener ikke det kan have nogen betydning om det er lavet tidligere.

Forsikringen satte allerede tvivl i sagen da de så mig, de startede med at sige om næsen var i orden og at de ikke kunne forstå så stor jeg var at der var nogen der turde at springe på mig, men som jeg sagde at når der står 2 med kniv kan man lige så godt give hvad de ber om..

Forsikringen lagde også ud med at de ikke mente at jeg kunne passe guldet(for stort) men kom så med billeder fra nettet, hvor jeg er i byen og hvor de kan se, at jeg bærer effekterne (ja det var jo ikke så godt) da de helt fra starten har sået tvivl i sagen. Men jeg kan forsikre jer om at der ikke er noget snyd med det oplyste. Jeg kan også oplyse om at mine forældre altid har betalt en ekstra præmie på guld da de har meget guld ."

Selskabet har hertil i skrivelse af 17/7 2009 til nævnet bl.a. anført:

"De nye oplysninger omkring fotodokumentationen af ringen og armbåndet, står vi helt uforstående overfor. Forsikringstager oplyser- og bekræfter nu, at fotoet **er** fra før det oplyste anskaffelsestidspunkt i 2004, og at fotoet er taget på et tidspunkt hvor smykkerne tilhørte forsikringstagers far.

Umiddelbart bestrides det ikke længere, at fotoet er fra 4. måned 1998.

Fotoets datering har hele tiden været Ifs hovedargument for ikke at kunne acceptere fotoet som værende fyldestgørende dokumentation.

Ved interviewet den 6. maj 2008 er forsikringstager konfronteret med, at fotoet er dateret før det oplyste anskaffelsestidspunkt. Forsikringstagers kommentar hertil var på daværende tidspunkt, at det ikke kan passe, og at der i øvrigt også fremgår en halskæde på fotoet, som

de slet ikke havde anskaffet på det tidspunkt hvor fotoet er dateret. Dette fremgår ligeledes af interviewrapporten.

Når forsikringstager er direkte adspurgt omkring dateringen, står vi uforstående overfor, at forsikringstager ikke på daværende tidspunkt afgav samme forklaring, som nu fremgår af brev af 7. juli 2009.

Forsikringstagers seneste forklaring omkring fotoet er nu også i direkte modstrid med de tidligere oplysninger om, at den halskæde som også fremgår af fotoet, slet ikke var anskaffet.

Tillige oplyser kunden ved interviewet, at armbåndet og ringen er købt samlet, sandsynligvis hos guldsmed D. i G. Smykkerne er købt for kontanter, og kan således ikke dokumenteres med eksempelvis et kontoudtog.

Disse oplysninger er også i modstrid med de oplysninger forsikringstager nu fremkommer med, idet det nu oplyses, at smykkerne slet ikke er **købt** i 2004, men at det er nogle i forvejen ejede smykker, som blot er tilpasset.

Det er vores klare opfattelse, at der stadig er så store uoverensstemmelser i forsikringstagers forklaringer, at det ikke kan lade sig gøre at realitetsbehandle sagen."

Afslutningsvis har klageren i skrivelse af 5/8 2009 givet udtryk for sin undren over, at selskabet interesserer sig for hans færden i timerne efter gerningstidspunktet, anskaffelsestidspunkt for smykkerne, halskæden samt spørgsmålet om, hvorvidt smykkerne var købt eller tilpasset.

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"23.40 DOKUMENTATION

23.41 For at få erstatning må man kunne dokumentere eller sandsynliggøre, at man har haft de beskadigede eller stjålne genstande, og at alder og genanskaffelsespriserne er som anført i skadeanmeldelsen. Dette kan gøres ved, at man sammen med anmeldelsen indsender originale kvitteringer/regninger for købet, købekontrakt samt fyldestgørende beskrivelse eller fotos. I egen interesse bør forsikringstageren derfor gemme købsnotaer for alle nyere ting, og i mindst 5 år for mere langvarige forbrugsgoder. Købes tingene privat, bør man sikre sig en dateret overtagelseserklæring med angivelse af hvad der købes, og hvad prisen er. Det hele kan suppleres med fotos af de mest værdifulde ting. Med hensyn til dokumentation for genanskaffelsespriserne kan man som regel få de handlende til at udstede en erklæring. Kan man ikke dokumentere eller sandsynliggøre sit krav, risikerer man, at selskabet kan afvise kravet eller fastsætte erstatningen efter et skøn."

7. 75.934

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder at måtte give selskabet medhold i, at klageren ikke har sandsynliggjort, at han er blevet frarøvet smykkerne og uret på den angivne måde, ligesom nævnet finder, at klagerens skiftende forklaringer om hændelsesforløb og adkomst til effekterne må komme klageren til skade. Nævnet kan derfor ikke kritisere selskabets afgørelse.

Dette udelukker dog ikke, at en nærmere bevisførelse for en domstol kan begrunde et andet resultat.

Med dette forhold

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

J. Hermann